

LEO

Vlaams Parlementslid Maaike De Vreese

‘Meer vluchtelingen motiveren om te werken’

Patrick De Groote,
ooit het enige
N-VA-Kamerlid

Bert Wollants
hekelt nepakkoord
met Engie

18

‘De situatie in de Paleizenstraat is het afvoerputje van een bad dat langs alle kanten lek is’

Mathias Vanden Borre en
Gilles Verstraeten

28

‘Als persoonlijk medewerker is een goede band met je parlementslid cruciaal’

Wout Patyn

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Klaartje Bruyninckx, Matthias Cooreman, Lieven De Rouck, Maarten Debruyne, Diederik Demuyneck, Jeroen Dujardin, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Charlotte Vandecruys, Jolien Volders.

Directeur: Piet De Zaeger.
Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), ©Andreas Van Esbroeck, © ID/Gregory Van Gansen; © Dieter Teleman, © Belga Image
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

13

'De media lijken allergisch voor Vlaanderen, maar ik blijf die strijd voeren'

Griet Vanryckeghem

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 27 januari 2023. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 13 maart 2023.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie @de_NVA op Twitter
 @de_NVA op Instagram

'VIVALDI'S GOEDE VOORNEMENS VERMOGEN NIETS'

Het kan nog net, we schrijven begin februari. Ik wens u een schitterend 2023. Jawel, 2023. Politici praten voortdurend over 2024, maar eerst de drie voor we aan de vier beginnen. Trouwens, als het aan club-De Croo en co ligt, mogen we de federale verkiezingen op z'n vroegst in 2025 verwachten.

Niet dat die federale regeringspartijen vinden dat ze zo goed bezig zijn. In de wandelgangen erkennen de eerlijkste dat ze beter gewoon nooit begonnen waren aan dat anti-N-VA-project dat Vivaldi werd gedoopt. Maar verkiezingen pas in 2025, dat zou niet mogen verbazen, want deadlines missen werd het handelsmerk van De Croo.

Het voorbije jaar moest afsluiten met een akkoord over het langer openhouden van twee kerncentrales. Het lukte niet. Met een week vertraging gingen Vivaldi en Engie zes maanden na het principeakkoord in principe akkoord om binnen enkele maanden een volwaardig akkoord af te sluiten.

Januari zorgde voor een volgende miskleun. 850 miljoen euro Europese relancesteun komt pas vrij als de regering een plan neerlegt om ons pensioenstelsel op langere termijn te verzekeren. Schaduwpremier Paul Magnette sprak van 'chantage' en zette vervolgens de hakken in het zand. Gevolg? De Croo weer op bedeltocht, nu om uitstel te vragen van de Europese Commissie.

De grote belastinghervorming was beloofd voor december. Niets gezien. De grondige herziening van de arbeidsmarkt met op z'n minst de mogelijkheid voor eigen Vlaamse klemtone via een asymmetrisch beleid? Steeds weer naar latere datum verzet. Alle gevangenisstraffen uitvoeren? Uitstellen, ja. Alle geweld tegen politie en hulpdiensten bestraffen? Even wachten a.u.b.

Vivaldi ging het tegendeel bewijzen maar bevestigt voortdurend dat goede voornemens niets vermogen, want tussen droom en daad staan altijd weer die onbeweeglijke Belgische muren. Die moeten weg. Dus ja, 2024 begint wel degelijk al in 2023.

Peter De Roover
Kamerfractievoorzitter

Kamerlid Bert Wollants over het falende energiebeleid van de regering-De Croo

ENGIE-AKKOORD: 'TE LAAT, TE DUUR EN TE WEINIG'

De regering-De Croo het vuur aan de schenen blijven leggen over ons energiebeleid: dat is een van de goede voornemens voor het nieuwe jaar van Kamerlid en energiespecialist Bert Wollants. Al maakt paars-groen het hem wel erg makkelijk.

Begin dit jaar presenteerde de regering-De Croo met veel trots haar 'Engie-akkoord'.

Maar zo zou jij het niet noemen?

'Wie de officiële documenten doorneemt die minister van Energie Tinne Van der Straeten (Groen) aan het parlement bezorgde, kan maar tot één conclusie komen: dit is geen akkoord maar hoogstens een engagement van Engie dat het 'zijn best gaat doen'. Die belofte verkopen als een deal is dus puur volksbedrog.'

Een nepakkoord, dus. Eentje dat trouwens niet spreekt over alle andere kerncentrales.

'Klopt. Geen woord over een verlenging van twintig jaar, geen woord over de andere kerncentrales. Je merkt dat de regering-De Croo vastgeketend blijft aan die groene dogma's: twee kerncentrales voor tien jaar, tot daar en niet verder. En dat is niet eens voldoende. Doel 4 en

Tihange 3 zouden in het beste geval pas in de winter van 2026 weer operationeel zijn. Sterker nog, in de teksten houden ze zelfs rekening met een opstart in 2027. Dat zou betekenen dat we twee winters lang zonder kerncentrales vallen. Een ramp voor onze energiebevoorrading en onze energiefactuur.'

Premier De Croo verzekerde in de pers nochtans dat de kosten van dat zogenaamde akkoord niet doorgerekend zouden worden aan de belastingbetaler.

'Dat is onzin. Uit de officiële documenten die de regering deelde met het parlement, blijkt duidelijk dat er nog geen afspraken gemaakt zijn over de financiën. Het vergoedingsmechanisme voor Engie moet nog bepaald worden, en ook de prijs voor het bergen van het kernafval. Zolang dat niet duidelijk is, is het niet uitgesloten dat de kosten op het bord van de belastingbetalers belanden. Dat vind ik ook zo frustrerend aan de zaak. Door het jarenlange uitstelgedrag van de regering-De Croo zijn we in zo'n zwakke onderhandelingspositie beland dat Engie perfect extra financiële eisen kan stellen.'

Daarom was het voor de N-VA zo belangrijk om die knoop ten laatste eind 2020 door te hakken?

'Exact. Toen hadden we nog een akkoord kunnen sluiten als gelijkwaardige onderhandelingspartner. Toen hadden we nog een prijs kunnen afspreken die redelijk was. Toen konden we nog garanderen dat we de energiefacturen van onze burgers konden verlagen met de opbrengsten. Maar nu? Nu rest er ons niks dan onzekerheid.'

‘Dit is geen akkoord. Engie gaat hooguit zijn best doen’

‘En dan heeft de premier nog het lef om met de vinger te wijzen naar de N-VA. Maar vergis u niet: bij de regeringsvorming in 2014 en tijdens de regeerperiode van Michel I was het steevast Open Vld die de verlenging van meer

kerncentrales boycotte en vasthield aan ‘hun’ kernuitstap. Om het dossier dan vervolgens verder te laten rotten onder de regering-De Croo. Dus als ze een zondebok zoeken voor het falende energiebeleid, dan moeten ze in de spiegel kijken.’

Een ander pijnpunt: de SMR-centrales, de nieuwe kleine en modulaire reactoren die aan populariteit winnen in Europa. Open Vld, cd&v en MR verklaren daarvan een grote voorstander te zijn, maar Ecolo-voorzitter Jean-Marc Nollet ging op de rem staan.

‘Ja, ja. Het heeft even geduurd, maar de ware aard van de groenen is snel weer bovengekomen. Trouwens een zeer pijnlijke zaak voor MR, Open Vld en cd&v, die telkens weer schuilen achter die SMR-centrales om hun bochtenwerk van de voorbije twee jaar goed te praten. Ze zwaaien ook keer op keer met dat investeringsbudget van 100 miljoen euro dat naar het SCK CEN zou vloeien (een studiecentrum voor kernenergie dat de bouw van SMR-centrales onderzoekt, red.) Maar wat bleek uit de begrotingsnotificaties? Dat dat budget helemaal nog niet bevestigd is. Sterker nog, mijn collega-Kamerlid Frieda Gijbels ontdekte dat het geld doorgesluist werd naar PS-minister Dermine en zijn stokpaardje, het European Space Agency. Een Waalse astronaut de ruimte in krijgen blijkt dus een grotere prioriteit te zijn voor de regering-De Croo dan de toekomst van ons energiebeleid.’

‘Daarbij komt dat alle meerderheidspartijen behalve de MR niet eens durven te raken aan artikel 3 van de Wet op de Kernuitstap. De schrapping daarvan is nochtans een voorwaarde voor het SCK CEN om geloofwaardig op zoek te kunnen

naar partners voor het MYRRHA-project en om de bouw van nieuwe installaties mogelijk te maken. Zolang dat niet gebeurd is, zijn al die beloftes van de meerderheid compleet ongeloofwaardig.’

‘Als ze bij Open Vld een zondebok zoeken, moeten ze slechts in de spiegel kijken’

De federale regering spreekt nu over een definitief akkoord in maart. De echte deadline zou zelfs in juni liggen. Wat verwacht je daarvan?

‘(Zucht) Die deadline hebben ze al zo vaak verschoven. Wanneer er toch een volwaardig akkoord komt, dan zal het hoe dan ook te laat, te duur en te weinig zijn om onze bevoorrading te verzekeren op lange termijn. En bespaar me dan alsjeblieft die persconferenties en triomfantelijke tweets. De groenen doen graag alsof ze onze energiebevoorrading gered hebben, maar de waarheid is dat zij juist verantwoordelijk zijn voor deze puinhoop. Zij hebben in 1999 de kernuitstap als voorwaarde gesteld om toe te treden tot paars-groen I, en ze willen nu eindelijk de buit binnenhalen in paars-groen II. Om maar te zwijgen van het gebrek aan daadkracht bij cd&v en Open Vld. Wat onze bevolking nodig heeft, is een consequent federaal energiebeleid. Wat we krijgen, is bochtenwerk scherper dan Francorchamps. Dus, ja mijn verwachtingen liggen behoorlijk laag.’ ■

VLAAMS

Waarom minister-president Jan Jambon in Davos was 'ALWEER RECORDAANTAL BUITENLANDSE INVESTERINGEN'

In 2022 investeerden buitenlandse bedrijven meer dan vijf miljard euro in Vlaanderen. Goed voor 278 investeringsprojecten en 6.540 bijkomende jobs. Een historisch record. Vlaams minister-president Jan Jambon maakte de cijfers bekend vanuit Davos, waar hij het World Economic Forum bijwoonde. Niet toevallig, want het is net daar dat Jambon de nodige contacten legde met internationale topondernemers. Zoals met Microsoft, dat nu met Vlaanderen gaat samenwerken rond databescherming.

Je kan er haast je klok op gelijkzetten: telkens het World Economic Forum (WEF) samenkomt in Davos, borrelen her en der reacties op over 'een wereldvreemde elite van rijken' die 'de Nieuwe Wereldorde' bespreken. Zelfs de Vlaamse oppositiepartijen vonden het niet kunnen dat Vlaams minister-president Jan Jambon naar Zwitserland ging. Jambon reageerde stevig: 'Ik deed daar mijn job.

Buitenlandse Handel is een Vlaamse bevoegdheid. Ik sprak op amper drie dagen een vijftigtal CEO's van internationale topbedrijven. Dat kan je op geen enkel ander moment doen. Het zou dus een ongelooflijke flater zijn niet aan het WEF deel te nemen.'

Cijfers die de mond snoeren

Maar het zijn vooral de cijfers die de oppositie de mond snoeren. Flanders Investment and Trade (FIT), het Vlaamse agentschap dat buitenlandse investeringen aantrekt en begeleidt, telde in 2022 liefst 5,26 miljard euro aan investeringen van buitenlandse bedrijven. Er was vorig jaar een instroom van 278 nieuwe investeringsprojecten, goed voor 6.540 extra jobs in Vlaanderen. Ook dat cijfer piekt.

De meest in het oog springende investeringsprojecten in Vlaanderen van het voorbije jaar zijn de uitbreiding van de productiesite van Pfizer in Puurs, de

nieuwe productielijn van Sanofi in Geel, de bouw van de op een na grootste waterstoffabriek van Europa in Antwerpen door Plug en het testcentrum van ZF Wind Power in Lommel.

Bedrijven uit de VS blijven een sterkhouders wat betreft het aantal investeringen in Vlaanderen met iets meer dan 20 procent. Maar het merendeel van de buitenlandse investeringen – ongeveer zes op de tien – komt van bedrijven uit Europa. Al valt het wel op dat de interesse vanuit regio's als Azië, Afrika, het Midden-Oosten en Oceanië toeneemt.

Vlaanderen is een sterk merk

Het is duidelijk dat Vlaanderen een sterk merk is in het buitenland. 'Onze hoge densiteit, sterke logistiek en constante drang naar innovatie maken onze regio aantrekkelijk voor buitenlandse investeerders. Die zoeken vooral samenwerkingen in strategische sectoren

zoals farma- en chemieprojecten. Ook projecten die inspelen op klimaat-technologie en de energietransitie zijn in opmars, weet Jan Jambon.

Ondertussen is innovatie hét handelsmerk van Vlaanderen. 'Het Vlaamse innovatielandschap blijft een belangrijke troef die buitenlandse bedrijven ervan overtuigt in Vlaanderen te investeren. Het aantal investeringen in Onderzoek en Ontwikkeling (O&O) is ongezien hoog: het gaat over bijna een op de vijf projecten in 2022. Dat is dan ook meteen goed voor 1.599 extra jobs in die sector, ook een record.' Volgens Jambon is dat een rechtstreeks gevolg van het feit dat Vlaanderen koploper is in Europa wat betreft O&O-budgetten. '3,6 procent van het Vlaamse bruto binnenlands product gaat naar innovatie. Dat doet geen enkele Europese lidstaat ons na. Dat werpt nu ook duidelijk zijn vruchten af.'

Vlaamse data-technologie

Jambon kon vanuit Davos ook een primeur geven: Vlaanderen gaat de samenwerking aan met Microsoft in het kader van een innovatieproject om de digitale gegevens van burgers en bedrijven beter te beschermen. Daarvoor richt Vlaanderen over enkele maanden een datanutsbedrijf op.

'De manier waarop we met data omgaan, verandert drastisch. Daarbij komen ook uitdagingen zoals de correcte bescherming van onze gegevens. Vlaanderen slaat daarvoor de handen in elkaar met onder meer Microsoft. Ik ben er trots op dat een wereldspeler als Microsoft zich laat inspireren door onze toonaangevende Vlaamse technologie en de unieke pioniersrol erkent die Vlaanderen speelt in data-technologie', aldus Jan Jambon. ■

FEDERAAL

MEER GELDAUTOMATEN IN WINKELS

Doordat banken besparen, verdwijnen steeds meer geldautomaten. Een spijtige zaak, vinden Kamerleden Yngvild Ingels en Sander Loones. Zij zetten een wetsvoorstel op de agenda om geldautomaten net zoals in het buitenland eenvoudiger toe te laten bij handelaars.

Verschuiven grootbanken bouwen hun kantorennetwerk af en sluiten hun eigen bankautomaten ten voordele van enkele afhaalpunten. Maar vaak sluiten ze hun eigen kantoren veel sneller dan dat ze cashpunten openen. 'In veel dorpen

verliezen mensen daardoor de toegang tot essentiële financiële dienstverlening', zegt Yngvild. 'Ongeveer twintig procent van de mensen in ons land is digitaal ongeletterd. Die mensen komen in de kou te staan.'

Veiligheidsrisico

Een ander gevolg van het sluiten van de geldautomaten in bankfilialen is dat het voor handelaars steeds moeilijker wordt om het geld uit hun kassa's bij de bank te krijgen. 'Veilig is dat niet', zegt Sander. 'Wij willen de handelaars daarom weer de mogelijkheid geven om geldautomaten te plaatsen.'

Yngvild Ingels

Sander Loones

VLAAMS

ZUHAL IN BEROEP TEGEN CAPACITEITSTARIEF VREG

'1 januari 2023 is de geschiedenisboeken ingegaan als de dag waarop de VREG haar wereldvreemdheid bewees', zegt Vlaams minister van Energie Zuhal Demir over de invoering van het capaciteitstarief door de onafhankelijke regulator. Daarom stapte ze naar het Hof van Beroep.

De bedoeling van het capaciteitstarief is om het verbruik te spreiden en te grote pieken te voorkomen. 'Op papier is dat misschien een mooi verhaal, maar het gaat voorbij aan elke realiteit. Mensen die werken en kinderen hebben, kunnen hun verbruik haast niet spreiden', zegt Zuhal. Uit onderzoek blijkt bovendien dat veertig procent van de huishoudens zijn jaarfactuur

zal zien stijgen door het capaciteitstarief.

Onrechtvaardig

Zuhal Demir startte daarom een juridische procedure tegen de VREG voor het Hof van Beroep van Brussel. 'Ik heb gepleit voor een redelijke oplossing, maar de VREG zag er helaas geen probleem in dat de kleinste verbruikers het gelag zouden betalen. Ik wel. Daarom trok ik naar de rechtbank. Of het Hof van Beroep meegaat in mijn argumentatie, valt uiteraard af te wachten. Maar ik zou het mezelf nooit vergeven als ik niet alle middelen zou uitputten tegen deze – in mijn ogen – onrechtvaardige tariefstructuur. Liever strijdend ten onder gaan dan me zomaar neerleggen bij slechte beslissingen en onrecht.'

Zuhal Demir

VLAAMS PARLEMENTSLID MAAIKE DE VREESE
OVER JUSTITIE EN MIGRATIE

'INBURGERING ALS VOORWAARDE OM HIER TE WONEN'

Justitie en migratie zijn bevoegdheden die zich grotendeels op het federale niveau afspelen. Dat houdt Maaïke De Vreese niet tegen om vanuit het Vlaams Parlement initiatieven te nemen. Maar haar stokpaardje blijft inburgering. 'We blijven inzetten op vier pijlers: Nederlands, waarden en normen, werk en een sociaal netwerk. Elke nieuwkomer moet weten in welke samenleving hij of zij terecht komt.'

M

aaïke, oudjaar ligt al even achter ons. Toch herinnert iedereen zich nog wel de rellen, en het feit dat hulpverleners belaagd werden.

'En net zoals iedereen was ik daarover verontwaardigd. Dat is toch het allerlaagste wat iemand kan doen: hulpverleners aanvallen terwijl zij iemands leven redden. Vooral ook de straffeloosheid en de lage strafmaat voor dergelijke criminele daden maken mij kwaad. Onlangs nog werd een studente verkracht door een dakloze. De dader, van Ivoriaanse nationaliteit, was in augustus vrijgekomen nadat hij amper vijftien maanden in de cel zat omdat hij een andere dakloze had toegetakeld en overgoten met een bijtende vloeistof. En meteen maakt hij weer een slachtoffer. Dergelijke zaken ondermijnen het vertrouwen in justitie en zijn een slag in het gezicht van de slachtoffers en hun verwanten.'

- geboren op 26 juli 1984 in Brugge
- behaalde in 2006 een master in de criminologische wetenschappen (UGent)
- begon in 2008 als criminologe bij de FOD Vreemdelingenzaken
- ging in 2014 aan de slag als adviseur migratie en veiligheid op het kabinet van toenmalig staatssecretaris Theo Francken
- Vlaams Parlementslid en deelstaatsenator sinds 2019
- houdt van lopen, dansen en het goede bourgondische leven
- gehuwd met Nick en mama van twee kinderen
- lijsttrekker lokale verkiezingen oktober 2024 in Brugge

Het heeft wellicht ook te maken met de overvolle gevangenissen. Rechters grijpen sneller naar alternatieve sancties zoals werkstraffen en elektronische enkelbanden. Een goede zaak?

'Alternatieve sancties kunnen zinvol zijn als ze gericht opgelegd worden. Niet als gemakkelijksoplossing. De overbevolking in de gevangenissen is een groot probleem. Zelfs de directeurs trekken aan de alarmbel. Onlangs bezocht ik de gevangenis in Brugge. Daar liggen de gedetineerden met z'n drieën in een cel van enkele vierkante meters: in een stapelbed en op een extra matras op de vensterbank. Het federale justitiebeleid faalt op elk vlak. Er moet dringend werk gemaakt worden van snellere bestraffing, snellere strafuitvoering en extra capaciteit in onze gevangenissen.'

'Zuhal Demir gaf krachtig signaal: geen straffeloosheid in Vlaanderen'

De Vlaamse justitiële bevoegdheden zijn beperkt. Maar de uitvoering van werkstraffen en de enkelbanden zijn wel Vlaamse bevoegdheden.

'Vlaanderen heeft geen impact op de straffen die federale rechters opleggen, maar moet wel de alternatieve sancties uitvoeren die uitgesproken worden. Dankzij de extra 'prestatieplaatsen' die Vlaams minister van Justitie Zuhal Demir gecreëerd heeft, kan Vlaanderen op dit moment al die werkstraffen daadwerkelijk uitvoeren. Met een dergelijke consequente Vlaamse strafuitvoering geven we een krachtig signaal aan de gemeenschap: we tolereren in Vlaanderen geen straffeloosheid. Bovendien zorgen we er zo voor dat daders iets terugdoen voor de gemeenschap.'

'Op termijn willen we natuurlijk absoluut een confederale omslag. Vlaanderen moet volledig bevoegd worden voor zijn eigen justitie. Op dat moment kunnen we de slachtoffers centraal stellen en voluit gaan voor een kordate bestraffing in plaats van voor straffeloosheid.'

Je pleitte onlangs voor meer inspanningen om Oekraïense vluchtelingen aan het werk te krijgen. De cijfers zijn ontstellend. Terwijl in Nederland 80 procent van de Oekraïners aan het werk is, is dat in België net omgekeerd: 80 procent werkt níet. Hoe komt dat?

'De federale regering besliste om Oekraïense vluchtelingen als 'tijdelijk ontheemden' meteen een equivalent leefloon toe te kennen. Zonder verplichting om een inburgeringscursus of taallessen te volgen. Ook zonder verplichte inschrijving bij de VDAB. Ik neem die mensen zelf niets kwalijk, heel vaak gaat het om vrouwen wiens mannen aan het front strijden voor vrijheid en stabiliteit in Europa. Maar onmiddellijk een leefloon toekennen in plaats van bed, bad, brood te voorzien, was een grote vergissing. Hoe wil je mensen motiveren om te gaan werken als thuisblijven even goed loont, als ze nauwelijks weten waar ze terecht kunnen en niet automatisch doorverwezen worden naar de VDAB voor verdere begeleiding?'

'Van de VDAB verwachten we terecht extra inspanningen, maar dat is een moeilijke opdracht. Want het Vivaldi-beleid duwt die mensen in een hangmat. Dat is trouwens een algemeen probleem, niet enkel voor Oekraïners. Daarom riep ik in december op om Oekraïners meer te activeren via onder andere een verplichte inschrijving bij de VDAB. De Vlaamse Regering maakt daarvan intussen werk, in samenwerking met de lokale besturen. Ondertussen volgen wel bijna 10.900 Oekraïense tijdelijk ontheemden les in het volwassenonderwijs: bij centra voor volwassenenonderwijs of centra voor basiseducatie. Een heel groot deel van hen volgt Nederlandse lessen. Maar het gaat ook over andere opleidingen, van buschauffeur tot verzorgende. →

‘Vluchtelingen meteen een leefloon toekennen, is een grote vergissing’

Oekraïense vluchtelingen tonen een grote bereidheid om hun kansen op de arbeidsmarkt te vergroten en deel te nemen aan onze samenleving.’

Het lijkt dat het inburgeringsbeleid constant bijgestuurd wordt.

‘Dat klopt. Inzichten evolueren, situaties veranderen. Exact twintig jaar geleden werd het eerste inburgeringsdecreet goedgekeurd. En recent, in 2021, werd dat decreet grondig bijgestuurd – in lijn met het regeerakkoord en helemaal geschoeid op N-VA-leest. De meeste bijsturingen gaan dit jaar in. Inburgering wordt veel minder vrijblijvend. We verwachten dat inburgeraars slagen in een test Nederlands en Maatschappelijke Oriëntatie (MO). Voor de cursussen en examens moeten ze nu betalen. Eigenlijk vanzelfsprekend, want niets is gratis. Maar bovenal is het een stimulans om te slagen.’

‘Verder zetten we volop in op vier pijlers: Nederlands, waarden en normen, werk, en het uitbouwen van een sociaal netwerk. Vooral dat laatste is nieuw. Zelf vind ik ook de extra inspanningen om nieuwkomers toe te leiden naar werk bijzonder belangrijk.’

Je slaagde er ook in minister Somers (Open Vld) ervan te overtuigen werk te maken van inburgering in het land van herkomst. Waarom is dat belangrijk?

‘Ik hamer daar al op sinds het begin van de legislatuur. Vlaanderen start inderdaad met proefprojecten waarbij men op afstand een deel van het

inburgeringstraject, en met name de cursus MO, kan volgen. Maar dat is louter op vrijwillige basis. Jammer genoeg zijn we afhankelijk van het federale niveau om dat te verplichten.’

‘De bereidheid om in te burgeren zou een voorwaarde moeten zijn om hier te komen wonen. Bijvoorbeeld voor gezinshereniging, een van de grootste migratiekanalen naar ons land. De nieuwkomer krijgt dan tenminste een idee van wat hem of haar te wachten staat en in welke samenleving hij of zij

zal terechtkomen. Bij onze noorderburen moet je slagen in het basisexamen Nederlandse taal en Samenleving nog voor je je machtiging tot verblijf kan aanvragen. En dat geldt ook voor wie bij zijn partner wil gaan wonen of in Nederland wil werken als geestelijke bedienaar in een kerk of moskee.’

Je wees ook op de problematiek van de te lange doorlooptijd voor arbeidsvergunningen. Het lijkt wel alsof we liever ongeschoolde economische vluchtelingen binnenhalen dan sterke en geschoolde profielen?

‘We zoeken wel degelijk heel wat specifieke, hooggeschoolde profielen voor onze arbeidsmarkt. De internationale concurrentie is wat dat betreft torenhoog. Daarom is het belangrijk dat de procedure efficiënt verloopt en de doorlooptijd zo kort mogelijk is. Dat is moeilijk in een land waar de bevoegdheden zo verdeeld zijn. Vlaanderen beslist over de toekenning van de werkvergunning, waarna het dossier overgedragen wordt aan het federale

‘De bevoegdheden rond arbeidsvergunningen zitten verdeeld. Dat vertraagt het proces’

niveau. Daar gebeurt dan een veiligheidscheck en wordt het verblijf al dan niet toegekend. Dat verloopt allemaal te traag, te omslachtig. Migratie moet een volledig Vlaamse bevoegdheid worden.'

Ondertussen smelt het draagvlak bij de burgers voor elke vorm van migratie weg als sneeuw voor de zon.

'Net daarom. Door de grote stroom aan asielzoekers en het falende asiel- en terugkeerbeleid loopt de opvang volledig in het honderd. Zelfs kinderen slapen op straat. Daarenboven zijn helaas de passieve kanalen zoals familiehereniging en asielmigratie groter dan de kanalen van actieve migratie op het vlak van arbeid en studie. We moeten veel meer inzetten op dat laatste.'

Het US Department of State nodigde jou vorig jaar uit als expert asiel en migratie voor een prestigieus leiderschapsprogramma in de Verenigde Staten. Een interessante ervaring?

'Ik kreeg er een uniek inzicht in hoe de

Amerikanen omgaan met thema's als migratie en integratie. Ook in de VS worstelt men met illegale migratie. Tijdens de coronapandemie konden grenswachters op basis van *Title 42* migranten zonder papieren onmiddellijk terugsturen om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan. Eigenlijk pasten ze een soort *pushbacks* toe aan de grens. Die wet is nog altijd van kracht maar ligt nu onder vuur. Het is een streng beleid, maar de maatregel heeft een enorm ontradingseffect.'

'Ik heb veel internationale contacten en ik zie en hoor het overal: illegale migratie mag niet lonen. Vanaf het moment dat daarover ook maar de geringste twijfel gezaaid wordt, zie je kanalen voor mensensmokkel en migratiebewegingen in gang komen. Mensensmokkelaars profiteren van de hoop en wanhoop van mensen die een betere toekomst zoeken.'

Het congres komt eraan. Jij bent een van de vijf congresvoorzitters en je zit het luik Warm Vlaanderen voor, met de thema's onderwijs, welzijn en gezondheidszorg. Kijk je ernaar uit?

'Absoluut. Het jaar 2022 hebben we afgesloten in Brugge met de zeer geslaagde themadag Warm Vlaanderen. De congrescommissie buigt zich nu al enige tijd over de congresstukken. Een boeiend en verrijkend proces van inspraak. Het resultaat daarvan krijgen de leden straks in hun brievenbus. Ik kijk uit naar het congres en het interne debat met honderden N-VA'ers samen.' ■

Axel Ronse:

'Vakbonden horen niet thuis in bestuur VDAB'

Vlaams Parlementslid Maaïke De Vreese bezoekt heel wat West-Vlaamse bedrijven om de vinger aan de pols te houden. Dat doet ze samen met collega-parlementslid en arbeidsmarktspecialist Axel Ronse.

'Uit die bedrijfsbezoeken leren wij onnoemelijk veel. Bedrijfsleiders, werkgevers en werknemers houden ons scherp. Met hun bekommernissen proberen we in Brussel de nodige steentjes te verleggen', zegt Axel.

Federaal juk

Zo zijn West-Vlaamse bedrijven nog meer dan andere Vlaamse bedrijven op zoek naar arbeidskrachten. 'Vacatures zijn er in overvloed. Vreemd genoeg worden die vaker ingevuld door Fransen dan door Walen. Dat toont aan dat de arbeidsmarkt grondig hervormd moet worden. We moeten loskomen uit het federale juk.'

Belangenvermenging

Naast zijn voorstellen om de werkloosheidsuitkering te beperken in de tijd, de VDAB korter op de bal te laten spelen en haar tegelijk meer autonomie te geven, wil Axel Ronse dat de vakbonden niet langer deel uitmaken van het bestuur van de VDAB. 'Vakbonden worden mee gefinancierd op basis van het aantal uitkeringen dat ze uitbetalen. Hoe meer werklozen, hoe meer ze verdienen. Hen tegelijkertijd laten instaan voor de controle en sanctionering van die werklozen is op zijn minst belangenvermenging.'

De favoriete apps van Theo Francken

'Defensie was mijn eerste liefde in de Wetstraat. Toch verklaarden velen mij gek toen ik een boek wilde schrijven over de NAVO. De tijd heeft mij spijtig genoeg gelijk gegeven. Ik volg het conflict in Oekraïne dan ook op de voet.'

'Het is een cliché, maar als er een politicus is die kan zeggen dat hij Twitter veel gebruikt, ben ik het wel. (lacht) Ondertussen gebruik ik Twitter al lang niet meer alleen om op mijn gekende manier mijn visie op de politiek te geven. Om snel op de hoogte te blijven over de oorlog in Oekraïne is het een heel goed medium. Gebeurtenissen die de media halen, zijn dikwijls al enkele dagen oud nieuws op Twitter. De Golfoorlog in 1991 was de eerste oorlog die live op tv kwam, de oorlog in Oekraïne kan je haast in *realtime* volgen op Twitter.'

'Daarnaast maak ik mij wel wat zorgen over wat de grote technologiebedrijven allemaal van ons weten. We staan er niet altijd bij stil, maar via onze gsm komen de Googles en Facebooks van deze wereld veel te weten over ons en dreigen we onze privacy te verliezen.'

Theo Francken werd 45 jaar geleden geboren in Lubbeek. Hij is licentiaat pedagogische wetenschappen en startte zijn loopbaan als fractie-medewerker voor de N-VA in het Vlaams Parlement. Aansluitend werd hij adjunct-kabinetschef van Geert Bourgeois. Hij zetelt in de Kamer sinds 2010 en werd in 2013 burgemeester van Lubbeek. Tussen 2014 en 2018 was hij staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de regering-Michel. Theo is getrouwd met An en papa van Erin en Nelis.

✉ theo.francken@n-va.be
📘 fb.com/franckentheo 📺 @FranckenTheo
🌐 www.theofrancken.be 📱 @theofrancken1

Twitter

Tweets Tweets en antwoorden Media Vind-i

Theo Francken MP @Francke... · 2 d ...

Terwijl onze Minister-President Oekraïne bezoekt, bezoekt vandaag een delegatie van de Rada - het Oekraïense parlement - de Kamer. We houden een gedachtewisseling in de gezamenlijke commissie Defensie en Buitenlandse Zaken. 🇺🇦

4.494 keer bekeken

💬 46 🔄 14 ❤️ 83 📊 12,4K 📌

Signal

Sinds 2016 is WhatsApp in handen van Facebook. Sindsdien rijzen er vragen over wat Facebook precies met WhatsApp van plan is. Vooral qua privacy stel ik mij daar toch vragen bij. Daarom heb ik ook Signal: een app die beter dan WhatsApp de privacy garandeert.

TikTok

TikTok is tegenwoordig de populairste app. Vooral jongeren zijn uren bezig met de eindeloze stroom aan filmpjes die erop verschijnt. Maar die app is eigendom van ByteDance, een firma met hoofdzetel in Peking die banden heeft met het communistische regime. Voor dat Chinese spionage- en brainwashkanaal pas ik.

Gezondheid

Politiek is een zittend beroep. Toch probeer ik aan mijn 10.000 stappen per dag te geraken. Als het kan, hou ik mijn vergaderingen al wandelend, bijvoorbeeld met de algemeen directeur van mijn gemeente. Het prachtige Lubbeekse platteland zorgt dan voor de beste inspiratie.

HET *Menen* VAN GRIET VANRYCKEGEM

**'Ik wil dat onze
inwoners weer trots
zijn op hun stad'**

Wie Menen bezoekt, waant zich soms in het paradijs. Letterlijk dan, want een van de dorpswijken van de grensstad heet Paradijs. Een beetje verder sta je echter in De Barakken. Men was niet kieskeurig met het benoemen van de Menense wijken. De stad Menen zelf heeft een lange en rijke cultuurhistorische geschiedenis maar was de voorbije decennia wat ingedommeld. Daar komt verandering in, niet het minst dankzij de onverdroten inzet van schepen Griet Vanryckegem.

Er was een heuse stijlbreuk voor nodig. 'Menen is altijd een belegerde stad geweest: de Spanjaarden, Fransen, Oostenrijkers, Hollanders, Duitsers, ze hebben hier allemaal gezeten. Soms had ik de indruk dat Menen ook op politiek vlak een belegerde stad was, met veel ruzies en constante coalitiewissels. We hebben daarmee tien jaar geleden komaf gemaakt door met de N-VA te streven naar een stabiele coalitie met een duidelijke langetermijnvisie', vertelt Griet.

Die visie is nu ook in het straatbeeld zichtbaar, met een mooi gerestaureerd belfort en stadhuis, grote Leiewerken, een open en moderne bibliotheek ... 'Ik heb sinds mijn aantreden als schepen tien jaar geleden altijd gezegd: ik wil dat onze inwoners opnieuw trots zijn op hun stad. Menen werd lang vereenzelvigd met negatieve zaken: verloedering, criminaliteit, dofhed. Dat beeld zijn we stukje bij beetje aan het keren. We hebben er ook de troeven voor, zowel cultureel, historisch als economisch. Door de mensen opnieuw een positief gevoel over hun stad te geven, trekken we ook ondernemingen en nieuwe inwoners aan. Zo blijft een stad leefbaar.'

Alles begint bij gezond financieel beleid

Griet heeft de ideale bevoegdheden om het elan van Menen op te frissen: Cultuur, Erfgoed en Onderwijs. Die portefeuille – sinds 2018 aangevuld met →

HET MENEN VAN GRIET VANRYCKEGEM

- geboren in 1973 in Mene
- tien jaar schepen voor Cultuur, (Kunst)onderwijs, Bibliotheken en Erfgoed in Mene
- lid van de politieraad (politiezone Grensleie)
- vier jaar voorzitter van de intergemeentelijke samenwerking Zuidwest (regio Kortrijk)
- 25 jaar leerkracht geschiedenis aan het Sint-Aloysiuscollege in Mene
- secretaris N-VA Mene
- lid van het arrondissementeel bestuur N-VA Kortrijk-Roeselare-Tielt
- lid van de nationale partijraad en het partijbestuur
- moeder van Hadewijch, Wolf, Reinhard en Arnout

Kerfabrieken – is de perfecte hefboom om het DNA van de N-VA in het beleid van Mene te laten doorsijpelen. ‘Het begint nochtans allemaal met een gezond financieel beleid. We doen bijvoorbeeld qua cultuur nu meer met minder centen. En je moet consequent zijn: je visie laten doordringen op basis van expertise, eerlijkheid en gezond verstand. En natuurlijk zijn cultuur, onderwijs, taal en erfgoed cruciale elementen om het maatschappelijke weefsel te versterken.’

Als leerkracht geschiedenis – Griet geeft nog steeds halftijds les in het college tegenover het stadhuis – beseft ze het belang van historische kennis. *Het verhaal van Vlaanderen* had ook in Mene gefilmd kunnen worden. ‘Het zou toch al te gek zijn dat we niet mogen vertellen over wat hier vroeger gebeurd is? Dat we die geschiedenis niet in de verf mogen zetten? Na de restauratie van het belfort was het voor mij symbolisch heel belangrijk dat we op 11 juli de Vlaamse Leeuw op de toren lieten wapperen. Ik heb daarvoor echt een strijd moeten voeren. Dat was hier nog nooit gebeurd. Vooral de media hebben blijkbaar een allergie aan Vlaanderen. Maar ik blijf mij daarvoor inzetten. We mogen trots zijn op onze identiteit, los van de politiek.’

Geen strobreed afwijken

Het Vlaamse karakter van Mene is niet vanzelfsprekend, met zowel de Waalse als de Franse grens op nauwelijks een steenworp afstand. De problemen zijn dan ook

legio, met de verfransing in de eerste plaats. Maar Griet geeft daaraan niet toe. ‘We doen heel wat inspanningen. We schakelen brugfiguren in vanuit het Sociaal Huis om kansarme kinderen naar de scholen te begeleiden, we organiseren vakantiebabbelles, ondersteunen verenigingen die werken rond taal, nemen specifieke initiatieven in de bibliotheek. De voertaal blijft het Nederlands, daarvan wijken we geen strobreed af. We geven alle mogelijke kansen om de taal te leren, zo laagdrempelig als kan. Men moet die kansen dan ook grijpen, punt.’

Het is ondertussen al een jaar geleden, maar corona blijft een ijkpunt voor veel lokale besturen.

Als schepen van Onderwijs, leerkracht én met vier studerende tieners in huis, was die periode voor Griet bijzonder ingrijpend. ‘We hebben meteen een crisiscel opgericht, met alle scholen. Dat ging vrij vlot, we hebben zeer goed samengewerkt. Ik heb er ook veel uit geleerd. Zo hadden we ons cultuurprogramma aangepast: geen massa-evenementen meer, maar kleine, lokale initiatieven op straat- en wijkniveau. Wat bleek? Dat viel in zeer goede aarde bij de inwoners. Dus hebben we daarop voortgebouwd: lokale culture prikkels in plaats van grote stadsfestivals. Het werkt. We werden een voorbeeld in de regio.’

‘Voor de eerste keer de Vlaamse Leeuw laten wapperen op het belfort, was symbolisch heel belangrijk’

Menen werd lang vereenzelvigd met negatieve zaken. Het tij is aan het keren.

Het Vlaamse karakter van Meneville is niet vanzelfsprekend. Maar daar wordt niet op toegegeven.

In 2024 zal Griet twaalf jaar schepen zijn in Meneville. En dat mag voor haar nog even duren. 'In één legislatuur is het vaak niet gemakkelijk om een visie te ontwikkelen én uit te voeren. Veel projecten kosten tijd en dan is het goed dat je kan verder kijken dan een bestuursperiode.' Toch blijft ze ook verknocht aan haar job als leerkracht. 'Ik wil niet afhankelijk zijn van de politiek. Ik heb ook niet de 'hervorderingsstress' zoals sommige collega's. Ik ben schepen in hart en ziel, maar als de kiezer er zo over beslist, dan keer ik met veel plezier weer voltijs terug naar de klas. Ook daar kan ik mijn knowhow kwijt, en het houdt mij met beide voetjes op de grond. Het is goed om af en toe uit je politieke bubbel te stappen. Zo hoor je in de lerarenkamer ook wel eens andere dingen. Hoe men tegenover het beleid van Ben Weyts staat, bijvoorbeeld. Hij mag gerust zijn, veel leerkrachten staan achter hem.'

Doe gewoon je best

Om schepen te blijven zal Griet dus de inwoners van Meneville moeten overtuigen. Zo gaat dat nu eenmaal. Ze kijkt daar alvast met vertrouwen naar uit. 'Ik blijf ervan overtuigd dat degelijk inhoudelijk werk loont. Doe gewoon je best. Studeer, bereid je dossiers grondig voor en zorg ervoor dat je tussen de mensen blijft staan. Praat met hen, in plaats van alleen handjes te schudden. De mensen respecteren dat. Daarom ga ik zelf zo vaak *op trot* om het beleid uit te leggen. Zelfs onze ereburger Jozef Deleu (*schrijver en oprichter Ons Erfdeel, red.*), niet bepaald de grootste N-VA-fan, toonde al zijn appreciatie. Zo slecht zal ik het dus niet doen.' (*lacht*)

Griet blijft ook de band met Brussel behouden, als lid van het partijbestuur en de partijraad. 'Ik deed dat eerst uit nieuwsgierigheid. Hoe komt men tot beslissingen binnen de partij? En hoe vertalen die beslissingen zich naar het lokale beleid? Ik wil vooral die band tussen het lokale en Brussel in stand houden. Uiteindelijk merk je na al die jaren dat de N-VA een consequente partij blijft. We zeggen nog altijd dezelfde zaken als tien jaar geleden. We doen wat we zeggen en zeggen wat we doen. Elke beslissing wordt met een groot draagvlak genomen, dat merk je elke keer. In de partijraad zitten ook mensen zonder belangrijke mandaten, maar die kunnen allemaal hun zeg doen. Er wordt naar iedereen geluisterd. Dat is toch een ongelofelijke sterkte van onze partij.' ■

Trooststoelen brengen warmte

Het gemeentebestuur van Grimbergen plaatst kleurrijke trooststoelen op de vijf Grimbergse begraafplaatsen.

‘Het initiatief is bedoeld voor bezoekers die een geliefde verloren zijn’, zegt schepen van Welzijn Jean-Paul Windelen. ‘Voortaan vind je op al onze Grimbergse begraafplaatsen enkele verplaatsbare trooststoelen.’ Bezoekers kunnen ze meenemen naar het graf waarbij ze willen zitten.

Mens-erger-je-niet ... aan het circulatieplan

Een nieuw circulatieplan beroert al maanden de gemoederen in Zele. Omdat de meerderheid geen echte evaluatie toelaat, lanceerde de N-VA-afdeling een bevraging via het huis-aan-huisblad en de sociale media. Op de kerstmarkt konden de voorbijgangers ook een spelletje mens-erger-je-niet-aan-het-circulatieplan spelen en zo de pijnpunten aan den lijve ondervinden. De ideale manier om een gesprek te starten dus. Zowel de bevraging als het spel was een groot succes.

Samenwerken werkt

Het samenwerkingsverband Zora Werkt! zette in Mortsel samen met de VDAB een *jobmatching* op voor Oekraïense vluchtelingen en anderstalige werkzoekenden.

‘Een 120-tal Oekraïense vluchtelingen ging in op de uitnodiging. Dat is liefst 80 procent van de doelgroep’, zegt schepen van Tewerkstelling Goele Ceusters. ‘De ruime opkomst toont aan dat er een grote bereidheid is om aan het werk te kunnen.’

Met de hulp van tolken kregen de Oekraïners eerst een uitgebreide toelichting van onder meer Travi, de koepelorganisatie voor uitzendarbeid. Geen overbodige luxe, want in Oekraïne is men niet vertrouwd met uitzendwerk. ‘Uitzendarbeid kan een goede opstap zijn naar meer, maar het is niet altijd eenvoudig om de klik te maken. Zeker voor hogeropgeleiden. Toch is het een goede kans om aan de slag te gaan en intussen het Nederlands onder de knie te krijgen.’

Opgeruimd staat netjes

Eind vorig jaar maakte Jong N-VA Beveren een doorstart. Nadat de jongeren al samen gingen schaatsen en een gespreksavond organiseerden, gingen ze onlangs op stap om zwerfvuil te rapen.

Barrie de beer is geboren

Sinds november vorig jaar mag Beringen zich kindvriendelijke stad noemen. 'Een kwaliteitslabel dat duidelijk maakt dat het Beringse stadsbestuur zijn beleid afstemt op kinderen en jongeren', vertelt schepen voor Jeugd en Participatiebeleid Jessie De Weyer.

Bij zo'n kwaliteitslabel hoort natuurlijk ook een kindvriendelijke mascotte. De kinderen uit Beringen kregen zelf de kans om hun mascotte te ontwerpen. Op basis van een vijfhonderdtal kindertekeningen ging een grafisch ontwerper aan de slag. Dat resulteerde in twee ontwerpen. Op enkele evenementen zoals de Buitenspeeldag stemden de kinderen en jongeren vervolgens op hun favoriete mascotte. Daarna konden alle kinderen online stemmen over de naam. En zo zag Barrie de beer op 14 november 2022 het levenslicht.

Twée emmertjes water halen

Gemeenteraadslid Joris Van den Cruyce uit Asse probeert op een ludieke manier zowel taal als traditie tot bij een brede groep van kinderen te krijgen. Dat doet hij al acht jaar met zijn appelmoesproject: een professionele liveband die schoolvoorstellingen geeft in cultuurcentra.

De appelmoesband steekt traditionele kinderliedjes zoals *Hoedje van papier* en *Twée emmertjes water halen* in een hedendaags jasje en overgiet ze met een stevig rock-sausje. Tijdens zo'n scholenzangfeest komen enkele honderden kinderen uit verschillende scholen samen en zingt de hele zaal uit volle borst mee.

Leerkrachten wezen Joris erop dat kinderen snel Nederlands bijleren door in het Nederlands én met een Vlaamse

tongval te zingen. Voor veel (allochtone) kinderen is het ook belangrijk om onze tradities op een toegankelijke manier aangeboden te krijgen. Want wie dezelfde liedjes kent, maakt deel uit van de groep.

Bij de schoolvoorstellingen hoort een voorbereidingstraject. Scholen kunnen enkele workshops vooraf boeken om de liedjes in de lessen aan te brengen. Meer info: www.appelmoesband.be

Januari, nieuwjaarsreceptiemaand

Antwerps schepen Els van Doesburg was te gast op de nieuwjaarsreceptie van N-VA Hove.

N-VA Beveren organiseerde een heus nieuwjaarsontbijt.

Mathias Vanden Borre en Gilles Verstraeten zien hoe Brusselse regering daklozenprobleem in de hand werkt

‘GEORGANISEERDE CHAOS’

In een kraakpand aan de Paleizenstraat in Schaarbeek verblijven honderden mensen in mensonterende omstandigheden. Voor de Brusselse parlementsleden Mathias Vanden Borre en Gilles Verstraeten zijn zowel het federale niveau als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verantwoordelijk. ‘De situatie in de Paleizenstraat is het afvoerputje van een bad dat langs alle kanten lek is.’

Wat is de algemene situatie in Brussel op dit moment?

Mathias: ‘Naar schatting wonen er zo’n 100.000 mensen zonder verblijfsdocumenten in Brussel. Individueel zijn dat vaak trieste gevallen. Door mensen jarenlang in illegaliteit te laten leven en — erger nog — die situatie in stand te houden en te faciliteren, raakt het probleem nooit opgelost. Illegaal verblijf is de oorzaak van tal van problemen in onze hoofdstad: armoede, uitbuiting, mensenhandel en -smokkel, noem maar op.’

Gilles: ‘We zien die mensen ook steeds vaker op de straat, in de metro en in stations. Het

daklozenprobleem in Brussel groeit al jarenlang explosief. We zitten met minstens 5 à 6.000 dak- en thuislozen. Zeventig procent daarvan zou volgens de daklozeninstanties gelinkt zijn aan migratie.’

Waarom loopt het zo fout?

Mathias: ‘Brusselse overheden weigeren manifest om het probleem samen met het bevoegde federale niveau structureel aan te pakken. Alleen nog maar het aankaarten zorgt in het Brusselse parlement voor verontwaardigde reacties aan de linkerkant, want ‘niemand is illegaal’. Die verontwaardiging is volledig misplaatst. Het zijn net de morele hoogmoed en naïeve opengrenzenvisie die de ergste vormen van misbruik in stand houden.’

Gilles: ‘Het ‘sociale’ beleid dat Brussel zelf voert, verklaart in belangrijke mate waarom de situatie daar veel erger is dan elders in het land en zelfs in Europa. Zachte heelmeeesters maken stinkende wonden. Je moet de oorzaken aanpakken in plaats van de gevolgen te faciliteren.’

Hoezo?

Gilles: ‘Er wordt massaal geïnvesteerd in ‘laagdrempelige daklozenopvang’. Dat is nachtopvang waarbij men de identiteit van de dakloze niet vraagt. Die anonimiteit is een draaischijf voor illegaal verblijf en voor mensensmokkelaars. Hoewel we ondertussen kolossale bedragen bijpompen in daklozenopvang, zit die toch bomvol, vaak met mensen die hier illegaal zijn. Er slapen steeds meer mensen op straat, in de stations, en nu dus ook in het kraakpand in de Paleizenstraat. Dat is een broeihaard voor ziekten als schurfft, tuberculose en cutane difterie, en voor drugs en onveiligheid. De Brusselse regering zoekt ondertussen zelfs huisvesting om uitgewezen migranten toch te helpen om hier te blijven. Ik noem dat georganiseerde chaos.’

Mathias: ‘Het feit dat Brusselse overheden zelf de wet niet respecteren, zet de deur helaas open voor misbruik. De onveiligheid aan het Brusselse Noord- en Zuidstation en in andere wijken is daarvan een gevolg. Buurtbewoners geven aan dat de situatie alleen maar verslechtert. Bijzonder agressieve drugsdealers en kleine criminelen voelen zich

‘Je moet de oorzaken aanpakken in plaats van de gevolgen te faciliteren.’

onaantastbaar omdat hun daden nauwelijks bestraft worden. Het gebrek aan enige visie of zelfs maar een begin van aanpak, stemt me somber.’

‘Erger nog: de Brusselse regering helpt actief mee zodat mensen die een bevel krijgen om het grondgebied te verlaten toch hier kunnen blijven. Uiteraard wordt Brussel zo een internationale aantrekkingspool voor illegale migratie. De Brusselse regering blaast moreel hoog van de toren, maar het reële gevolg van haar beleid is een menselijk drama dat catastrofale proporties aanneemt.’ ■

VLAAMS

BEPERK DE WERKLOOSHEIDSUITKERING IN DE TIJD

De krapte op de arbeidsmarkt houdt aan. Veel vacatures geraken niet ingevuld, vooral wanneer het gaat om knelpuntberoepen. De N-VA vraagt al langer dan vandaag om de werkloosheidsuitkering te beperken in de tijd. 'Dat zou werklozen extra stimuleren om actief werk te zoeken of zich bij te scholen', zegt Vlaams Parlementslid Axel Ronse.

Koude steen

Dankzij de koerswijziging van cd&v zijn nu alle partijen van de Vlaamse meerderheid ervoor te vinden om de werkloosheidsuitkering te beperken in de tijd. Op papier althans. Axel Ronse deed een concreet voorstel om vanuit het Vlaams Parlement de beperking van de

Axel Ronse

werkloosheidsuitkering in de tijd te eisen. Dat voorstel viel helaas op een koude steen, zowel bij cd&v als bij Open Vld.

Hypocriete cd&v

'Onbegrijpelijk', vindt Axel. 'De arbeidsmarkt staat in brand. Vacatures geraken niet ingevuld. Tegelijkertijd wil Vlaanderen 80 procent van de actieve bevolking aan het werk. De bocht van cd&v was een unieke kans om vanuit Vlaanderen eensgezind de beperking van de werkloosheidsuitkering op tafel te leggen. Het is hypocriet om het debat enerzijds zelf aan te wakkeren, en anderzijds geen concrete beslissingen te willen nemen.'

VLAAMS

TAALWET MAG GEEN EXCUUS ZIJN VOOR VERKEERSCRIMINELEN

Door een te strikte interpretatie van de taalwet kunnen criminelen de rechtsgang vertragen. 'De vertaling van het dossier en de Franstalige rechtbanken met ellenlange achterstanden zorgen op die manier voor straffeloosheid', zegt Vlaams Parlementslid Jeroen Tiebout.

'In de praktijk zorgt dat voor absurde situaties en zelfs levensgevaarlijke toestanden', zegt Jeroen. Een druggebruiker die meteen uit het verkeer

Jeroen Tiebout

gehaald wordt, bijvoorbeeld, kan zijn rijbewijs nog maandenlang behouden als hij een taalwijziging aanvraagt. 'Het is onbegrijpelijk dat een drugverslaafde chauffeur uit Halle-Vilvoorde rustig mag blijven rondrijden tot de Franstalige rechtbank eens tijd vindt om de zaak te behandelen. Dat kan je niet uitleggen aan nabestaanden van verkeersslachtoffers. Wie in Vlaanderen de wet overtreedt, moet in het Nederlands terecht worden. De plaats van de inbreuk moet de proceduretaal bepalen.'

FEDERAAL

'JONGE KINDEREN ONLINE BETER BESCHERMEN'

Volgens Child Focus krijgen kinderen vaak al rond hun achtste levensjaar een smartphone. Met enkele klikken kunnen ze online de meest gewelddadige of seksuele inhoud raadplegen. 'Dat kan heel destabiliserend zijn voor jonge kinderen', zegt Kamerlid Michael Freilich.

Michael Freilich

Er bestaan controle-apps, maar het is niet eenvoudig om de juiste tools te vinden of te installeren. De verschillende controle-opties zijn gefragmenteerd, ouders weten soms niet hoe ze die moeten instellen of waar ze de functionaliteiten kunnen vinden.

Verplichte toezichtsystemen

'Met een resolutie vraagt de N-VA daarom internetproviders te verplichten om systemen van ouderlijk toezicht te voorzien', zegt Michael. 'Ouders moeten met een klik op de knop '18+-content' kunnen blokkeren. Die verplichting willen we ook opleggen aan de fabrikanten van toestellen die toegang geven tot het internet zoals het geval is in Frankrijk.'

Digitaal platform

Daarnaast beoogt de resolutie ook een algemeen digitaal platform waar ouders en opvoeders terecht kunnen voor informatie over ongepaste online inhoud, de gevaren van het internet en hoe je daarover met je kind kan praten.

DRUGSMAFFIA KENT GEEN GRENZEN

Vorig jaar werd in de Antwerpse haven 110 ton cocaïne onderschept. Een recordhoeveelheid. Het jaar voordien was ook al een recordjaar, met een vangst van 90 ton. In vergelijking met 2013 is vorig jaar meer dan twintig keer zoveel cocaïne onderschept. Maar de bestrijding van de internationaal georganiseerde drugsmaffia vereist een internationaal gecoördineerde aanpak.

Hoewel meer dan een derde van de Europese cocaïnevangst in Antwerpen plaatsvindt, hebben andere landen met havens te kampen met gelijkaardige uitdagingen. Zo worden ook in Rotterdam jaar na jaar steeds grotere vangsten gedaan in de haven, met in 2022 voor het eerst een kleine kentering. Ook in de havens van Hamburg en Le Havre worden met de regelmaat van de klok drugsvangsten gedaan, om nog maar te zwijgen van de 270 ton cocaïne met bestemming Europa die vorig jaar in de Latijns-Amerikaanse havens werd onderschept.

Internationaal bedrijfsmodel

Drugscriminelen hebben ondertussen hun internationale bedrijfsmodel geperfectioneerd. Voor de vaak erg jonge koeriers vormen nationale grenzen geen beletsel. Een dag na aankomst in Antwerpen bevindt 80 procent van de drugs zich al in Nederland, van waaruit ze worden verdeeld naar andere EU-lidstaten. Ook de daders van drugsgelateerde aanslagen komen bijna allemaal uit Nederland. Dat weten we doordat vrijwel alle daders van de aanslagen in de afgelopen maanden opgepakt werden. De breinen aan de top van die piramides bevinden zich dan weer in zonnigere oorden, van waaruit ze hun bevelen uitsturen via cryptofoons en waar nauwelijks vragen gesteld worden over de herkomst van hun fortuin.

Drugswaterbed

De bestrijding van die internationaal georganiseerde drugsmaffia vereist daarom een internationaal gecoördineerde

veiligheidsaanpak. Zoniet riskeren we een waterbedeffect, waarbij de daling van de drugstrafiek in een land te verklaren is door de verschuiving van de trafiek naar een andere route. Daarvoor dienen we eerst en vooral op binnenlands niveau de ernst van de situatie in te zien. Het bijeenroepen van de Nationale Veiligheidsraad is een logische eerste stap, maar een verdere beveiliging van het havengebied en de versterking van de recherchecapaciteit zijn nodig. We kunnen daarvoor leren uit internationale voorbeelden. Er is voorzichtig optimisme dat de recente daling van het aantal cocaïnevangsten in Rotterdam mede te danken is aan de grotere mankracht van de zeehavenpolitie. De Nederlandse bestuurlijke handhaving laat momenteel ook meer gericht ingrijpen toe. Het uitwisselen van informatie en beste praktijken binnen Europa en met Latijns-Amerika is noodzakelijk om successen te boeken in de strijd tegen drugs. ■

De weg van Philippe Muyters

1961

Geboren in 't Stad

Op 6 december 1961 wordt Philippe 'Nicolas' Muyters geboren, pal in 'het centrum van de wereld', Antwerpen. Als tweede van drie zonen leert de kleine Philippe meteen hoe hij moet onderhandelen en bemiddelen.

1984

Met vlag en wimpel afgestudeerd

De jonge Philippe studeert met vlag en wimpel af als licentiaat in de toegepaste economische wetenschappen (TEW), met afstudeerrichting econometrie. Zijn eerste job is meteen een schot in de roos: hij gaat aan de slag op de studiedienst van het Vlaams-Economisch Verbond (VEV, de voorloper van Voka).

1992

Blitzcarrière in de Vlaamse economie

Op dertigjarige leeftijd wordt Philippe de jongste secretaris-generaal die de SERV ooit gehad heeft. In 1997 keert hij terug naar het VEV als directeur-generaal. Daar geeft hij mee vorm aan het ontstaan van Voka, waarvan hij gedelegeerd bestuurder wordt in 2001.

2009

'Dj Phil' aan de knoppen van Vlaanderen

In 2009 krijgt Philippe de vraag om voor de N-VA minister te worden in de Vlaamse Regering. Samen met Geert Bourgeois vormt hij een Vlaamse tandem in de regering-Peeters. Twee legislaturen lang verzet hij bakens op het vlak van financiën, begroting, werk, ruimtelijke ordening, sport, economie en innovatie.

2019

Vlaams Parlement

Sinds 2019 zetelt Philippe in het Vlaams Parlement, waar hij met hart en ziel 'zijn' bevoegdheden verder blijft opvolgen. En ook in zijn thuisgemeente Edegem zet hij zijn beste beentje voor: in 2012 werd hij gemeenteraadslid en voorzitter van de gemeenteraad. In 2021 werd hij schepen.

Steven Vergauwen over zelfbeschikkingsrecht in Europa

'ELKE STAP NAAR VLAAMS ZELFBESTUUR IS EEN GOEDE STAP'

Steven Vergauwen is algemeen secretaris van het ICEC (International Commission of European Citizens) en hoofdredacteur van ONAF en was jarenlang directeur van de Vlaamse Volksbeweging. Hij stoorde zich aan een passus in een vorige LEO. Het ene leidde tot het andere ...

Mijnheer Vergauwen, u ging niet akkoord met een passage in ons interview met Sarah De Vlam over Catalonië (in LEO 7/2022, red.). 'Neen, meer bepaald over het vermelde percentage Catalanen dat niet kwam opdagen bij het referendum. In het artikel – en ook in het boek van de auteur – staat dat 57 procent niet kwam opdagen. Dat is fundamenteel onwaar. Ik was daar als internationaal waarnemer aanwezig. De opkomst lag op meer dan 56 procent.'

'De politie vernietigde meer dan 700.000 stembiljetten'

Toch vinden we dat cijfer van 57 procent niet-opgedaagden zowat overal terug.

'Het verschil zit hem in de meer dan 700.000 kiezers wiens stembiljet door de

politie werd vernietigd. Die mensen hebben wel gestemd. Hun doorkomst in het stembureau is officieel geregistreerd. Maar zowat alle media hebben het narratief overgenomen dat Madrid hen voorschrijft. Daaraan erger ik me. Ik geef overal lezingen en daar zeg ik steevast: geloof dat niet, wees kritisch tegenover de media.'

Toch kunnen we niet rond het feit dat het onafhankelijkheidsvuur in Catalonië momenteel op een laag pitje staat.

'Klopt, op dit moment ligt dat idee daar niet zo goed. Maar uit de recente verkiezingsuitslagen blijkt dat een meerderheid van de bevolking het nog steeds genegen is, op de een of andere manier. Ik geloof niet dat het voorbij is. De onafhankelijkheidsbeweging is er nog steeds heel sterk. Dat is het verschil met Vlaanderen, waar de focus op het streven naar zelfbestuur vooral bij bepaalde politieke partijen ligt. De Vlaamse Beweging heeft nooit de kracht gehad die

de Catalaanse had en heeft. Hun emancipatie staat veel verder. Kijk maar naar de heisa over *Het verhaal van Vlaanderen*. Dat is gewoon haat tegenover je eigen volk en land. Onbegrijpelijk'

U bent secretaris van het ICEC. Kan u die organisatie even schetsen?

'Het ICEC is een zogenaamde *grassroots*-organisatie. Vrij vertaald: een beweging waar vooral burgers en gemeenschappen initiatieven ontwikkelen, in plaats van beleidsmakers. Het ICEC verenigt momenteel zeven landen die streven naar zelfbeschikking: Vlaanderen, Catalonië, Baskenland, Schotland, Veneto, Wales en Zuid-Tirol. We ondersteunen elkaar in onze strijd, we wisselen informatie en knowhow uit. Zo gebruikte men bij het referendum in Zuid-Tirol de software die de Catalanen gebruikten bij hun stemming. Trouwens, een telefoontje van Jan Jambon lag aan de basis van ICEC. Hij bracht mij in contact met de

Geflitst

Catalaanse Anna Arqué en zo is de bal aan het rollen gegaan.’

En er zijn nog wel meer regio's in Europa die streven naar zelfbeschikking.

‘Zeker. Zo tonen Galicië en Corsica ook interesse. Maar we richten ons voornamelijk op die regio's waar zelfbeschikking een leefbare mogelijkheid is. De Sorben, een West-Slavische bevolkingsgroep net buiten Berlijn, willen ook zelfbeschikking, maar die zijn amper met een paar tienduizend. Overigens, zelfbeschikking wil niet automatisch zeggen zelfbestuur. Zo ijvert men in Zuid-Tirol eerder voor de heraansluiting met Oostenrijk.’

Hoe moeten we de laatste ontwikkelingen in Schotland bekijken? U heeft wat bedenkingen bij het 'no' van het Britse hoogerechtshof over een nieuw referendum?

‘Nicola Sturgeon heeft het slim gespeeld. Een Britse ‘nee’ geeft hen opnieuw brandstof. Londen is weer de

vijand. Wellicht zullen ze de onafhankelijkheid als speerpunt gebruiken bij de volgende verkiezingen: stem op ons, en je stemt voor een onafhankelijk Schotland.’

‘Ik wil een goed leven voor mijn kleinkinderen. Dat lukt nooit in België’

Hoe kijkt u naar de confederalismeplannen van de N-VA?

‘Ik wil dat mijn kleinkinderen een goed leven hebben. Dat gaat in België nooit lukken. Daarom ben ik voor een Vlaamse onafhankelijkheid. Elke stap die ons op weg zet naar Vlaams zelfbestuur is in mijn ogen een goede stap.’ ■

België breekt elk diepterecord. Zo ook op het vlak van asiel, met een trieste primeur: de beslagrechter verklaarde eigendommen van Fedasil verbeurd. De ettelijke dwangsommen die de asieldienst opgelegd kreeg, moeten immers betaald worden.

In het derde kwartaal van 2022 liet België een begrotingstekort optekenen van 5,1 procent van het bruto binnenlands product (bbp). Dat is het grootste tekort in de hele eurozone en een zoveelste triest diepterecord.

Zonder bijstellingen is de budgettaire situatie van dit land onhoudbaar, concludeert ook de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB). Er zijn weliswaar nog vijf landen met nog meer schulden dan België, maar dit is het enige land waar de schuldgraad van 108 procent van het bbp verder stijgt.

‘Alleen Vlaanderen krijgt zijn begrotingscijfers nog op orde’, titelde *De Tijd* dan ook. ‘Een kwestie van mentaliteit’, zegt Vlaams minister van Begroting Matthias Diependaele in *De Zondag* (22/01/2023). ‘Het is door te hervormen dat onze begroting op orde staat.’

'Ik stond in de top vijf van parlementaire vraagstellers, tot ergernis van de PS'

PATRICK DE GROOTE WAS OOI ENIG KAMERLID VOOR DE N-VA

Met 24 zijn ze vandaag, onze federale parlementsleden. Ooit, toen de N-VA nog 'een van die partijtjes uit de restanten van de VU' was, hadden we maar één verkozene in de Kamer: Geert Bourgeois, die prompt naar de Vlaamse Regering verhuisde. Dus stond ene Patrick De Grootte voor de immense taak om als enige de N-VA in het federale halfroend te vertegenwoordigen. 'Ik holde van commissie naar commissie. Maar het was plezant.'

Wie in Oostkamp is geboren en getogen, heeft wellicht leren lezen en schrijven van Patrick De Grootte. Als leerkracht in de lokale school en voetbaltrainer genoot hij daar een pak bekendheid, en dat vormde de basis voor zijn electorale carrière. Van 1988 – toen nog bij de Volksunie – tot 2018 was hij gemeenteraadslid in zijn gemeente.

Hectische tijden

Mede dankzij die sterke lokale basis kreeg Patrick in 2003 de eerste opvolgersplaats aangeboden in West-Vlaanderen. Geert Bourgeois was toen de enige verkozene en maakte een jaar later de overstap naar de Vlaamse Regering. Patrick De Grootte mocht prompt naar Brussel. 'Dat waren hectische tijden. Ik zat daar helemaal alleen. Ik liep van de ene commissie naar de andere. Zelfs nu nog spreken de bodes van het parlement me daarop aan: 'Je hoeft nu niet meer te lopen, mijnheer De Grootte.' Gelukkig had ik een heel goede parlementaire medewerker die me ondersteunde.'

'Het was enorm puzzelen, maar wel leuk om te doen. Ik had een afspraak met toenmalig Kamervoorzitter De Croo dat

ik elke drie weken een vraag kon stellen, maar ik slaagde erin om altijd vervolgvragen te stellen, tot ergernis van de PS.' Zo geraakte Patrick in de top vijf van parlementaire vraagstellers, met enkele mooie verwezenlijkingen op zijn palmares. Zo lag hij aan de basis van een schuldsaldooverzekering voor soldaten op missie, en wees hij op de discriminatie van legerrecruten op basis van hun medische geschiedenis. Voor zijn resolutie voor het beschermen van cultureel erfgoed in oorlogstijd kreeg hij zelfs lovende woorden van de PS.

Van opvolging naar opvolging

Ondertussen wist Patrick een vervolg te breien aan zijn nationale politieke carrière, ook nu weer via opvolging. 'We zaten met de N-VA nog in het kartel en Stefaan De Clerck (cd&v) verkaste naar de regering, waardoor er een zitje voor me vrijkwam.' In 2010 herhaalde dat scenario zich, toen hij Bart De Wever

1

1.

Patrick De Groote was erbij toen de N-VA met een karavaan bestelwagens vol neppgeld naar de scheepslift in Strépy trok. 'Sommigen dachten dat het écht geld was.'

2.

Patrick bij zijn eedaflegging in de Senaat in 2010. Hij volgde er Bart De Wever op.

3.

Vorig jaar zette N-VA Oostkamp Patrick nog eens extra in de bloemetjes. Hij richtte de afdeling op en was gedurende dertig jaar gemeenteraadslid.

2

3

*himsel*f mocht opvolgen in de Senaat. Ondertussen was 'dat partijtje van weleer' de grootste politieke formatie van het land geworden.

Bij de verkiezingen van 2014 was Patrick geen kandidaat meer. 'Ik heb die afweging gemaakt samen met mijn gezin. Het was hoogst onzeker dat ik nog verkozen zou geraken en een terugkeer naar de klas was sowieso gepland. Dat ging dan ook heel vlot, ondanks het feit dat alles ondertussen wel wat geëvolueerd was, bijvoorbeeld door de digitalisering.'

In 2018 besloot Patrick ook de lokale politiek vaarwel te zeggen. 'Achteraf bekeken was dat misschien iets te abrupt. Ik haalde veel stemmen en zonder mij had de afdeling het wat moeilijker. Misschien had ik de lijst moeten duwen. Anderzijds: ik ben niet het type om iets half te doen. Ik zat

'Ik holde van commissie naar commissie. Als de parlementaire bodes mij nu zien, zeggen ze: 'Je hoeft niet meer te lopen.'

ondertussen al dertig jaar in de politiek. Ik heb daar heel veel tijd ingestoken, vaak ten koste van mijn gezin. Mijn kinderen werden groot zonder dat ik het doorhad, want ik wilde overal aanwezig zijn. Tegelijk was dat mijn straf punt: je leert de mensen kennen en zij jou.'

Altijd te weinig tijd

Patrick leeft nu volgens het aloude cliché van iemand die met pensioen is: altijd tijd te weinig. Hij is niet voor

niets lid van de Vlaamse Actieve Senioren. 'Niets moet, alles kan, maar ik kan het niet laten om me hier en daar te engageren. Bijvoorbeeld als 'straatambassadeur', een vrijwilligers-taak om mensen lokaal te ondersteunen. Ik ben een beetje een gemeenteraadslid van de straat. Voorts roer ik dagelijks in de potten, sport ik regelmatig en trekken mijn vrouw en ik vaak naar Portugal. En ik mis geen enkele activiteit van de N-VA-afdeling hier.'

Het politieke vuur is nog niet helemaal gedoofd. 'Als ik op restaurant iemand iets hoor zeggen over de politiek en ik ben niet akkoord, kan ik het niet laten om me te moeien. Tot ergernis van mijn vrouw.' (lacht) Als we afsluitend vragen wat Patrick van de huidige politieke situatie vindt, is de conclusie dan ook helder: 'Het werkt gewoon niet meer. Het is tijd dat we aan Wallonië zeggen: trek uw plan.' ■

1

3

2

1 NIEUWJAARSFEEST WAS WEER SCHOT IN DE ROOS

We moesten er twee jaar op wachten, maar op zaterdag 14 januari stroomde de Nekkerhal in Mechelen als vanouds weer vol met duizenden enthousiaste en piekfijn uitgedoste N-VA-leden voor het traditionele nieuwjaarsfeest van de partij. In zijn toespraak maakte voorzitter Bart De Wever de desastreuze balans op van twee jaar paars-groen, waarna Sander Loones het feest helemaal in gang trok als gast-dj.

Kon u er niet bij zijn? Of blikt u graag nog eens terug? U vindt de volledige toespraak van Bart De Wever, een selectie van sfeerbeelden en de stemmige videoreportage op onze website.

Liet u zich fotograferen met Bart De Wever of met onze Vlaamse ministers? Die foto vindt u terug op www.n-va.be/nieuwjaarsfeest2023.

2 LAATSTE THEMADAGEN VOOR HET CONGRES

In de aanloop naar het grote ideeëncongres organiseert de N-VA vijf brede themadagen. De eerste vier zijn ondertussen achter de rug. Videoverslagen en enkele integrale opnames van tussenkomsten kunt u bekijken op www.n-va.be/themadagen.

De vijfde en laatste themadag, *Welvarend Vlaanderen*, vindt plaats op 18 februari in C-mine (Genk). Samen met onder anderen Steven Vandeput, Zuhail Demir, Johan Van Overtveldt en internationaal gastspreker Martin Wolf (*Financial Times*) gaan we op zoek naar antwoorden op enkele cruciale vragen. Hoe staat de wereldeconomie ervoor? Wat moet Europa doen nu China en de VS zich lijken klaar te maken voor een nieuwe Koude Oorlog? Hoe beschermen we in Vlaanderen onze welvaart en onze jobs?

Meer informatie en het inschrijvingsformulier voor deze laatste themadag vindt u op www.n-va.be/themadagen.

3 LOOP DE 10 MILES MET N-VA STAD ANTWERPEN

Bent u een goedgeoefend of eerder een gelegenhedslouper en wilt u al lopend mee geld inzamelen voor het goede doel? Loop dan samen met N-VA Antwerpen op zondag 23 april de Antwerp 10 Miles.

Deelname is gratis, maar om de spaarpot van het goede doel te vullen, vragen we u om een bijdrage naar keuze te storten. U kan bijvoorbeeld familieleden, vrienden of kennissen vragen om uw deelname te sponsoren.

U kan samen met N-VA Antwerpen deelnemen aan de 10 Miles (16 km), de Short Run (6,8 km) of de Kids Mile (1,8 km). Inschrijven kan door uiterlijk vrijdag 7 april 2023 te mailen naar david.dogge@n-va.be.

Wat betekent het confederalisme voor u? Het antwoord op die vraag vindt u op www.confederalisme.vlaanderen.

Ledencongres

12-14 mei 2023

SCHRIJF MEE AAN ONZE VOORSTELLEN

De congresvoorzitters zijn samen met de congrescommissie al enkele maanden aan het schaven aan de congresstukken. Nu het congres zelf dichterbij komt, nadert ook het moment waarop u en onze andere leden zich kunnen uitspreken over de voorstellen. Eind februari ontvangt u de ontwerpcongresstuk in uw bus.

Provinciale ledenvergaderingen

We organiseren in elke provincie een presentatie van de congresstukken. Een van de vijf congresvoorzitters licht er de teksten toe en u krijgt de kans om vragen te stellen.

Maandag 27 februari

- **Limburg** met Steven Vandeput (CCHA, Hasselt)
- **Vlaams-Brabant en Brussel** met Theo Francken (CC De Warandepoort, Tervuren)

Woensdag 1 maart:

- **Antwerpen** met Sander Loones (Ter Elst, Edegem)

Donderdag 2 maart:

- **West-Vlaanderen** met Maaike De Vreese (O Forty, Oostkamp)

Woensdag 8 maart:

- **Oost-Vlaanderen** met Anneleen Van Bossuyt (Holiday Inn, Gent)

Inschrijven voor de provinciale ledenvergadering kan op www.n-va.be/provinciale-ledenvergaderingen

Uw gedacht

Als u drie maanden lid bent en minstens 16 jaar oud dan kan u amendementen indienen op de congresstuk bij de secretaris van uw lokale afdeling. Als er in uw gemeente geen N-VA-afdeling is, dan kan u terecht bij een afdeling in de buurt.

In maart organiseert elke afdeling **een ledenvergadering waarop de amendementen besproken worden**. Keurt een meerderheid van de ledenvergadering uw amendement goed, dan stuurt uw afdeling dat naar de congrescommissie. Ook Jong N-VA organiseert een ledenvergadering. De ledenvergaderingen vinden plaats na de presentatie van de teksten in uw provincie en ten laatste op 30 maart. U ontvangt van uw afdeling een uitnodiging.

Het vervolg

De congrescommissie gaat aan de slag met alle amendementen die we van de afdelingen ontvangen. Dat leidt tot een **nieuwe ontwerpcongresstuk** waarin sommige amendementen zijn opgenomen, andere niet. Eind april ontvangt u de nieuwe ontwerpcongresstuk.

De niet opgenomen amendementen zijn niet verloren. Naast de aangepaste resoluties bevat de ontwerpcongresstuk alle amendementen die niet goedgekeurd zijn door de congrescommissie.

Het congres

En dan is het eindelijk zover! **Het driedaagse ledencongres vindt plaats op 12, 13 en 14 mei 2023 in Antwerp Expo**. We komen dan met duizenden partijgenoten samen om te debatteren en te stemmen over de resoluties en de vele amendementen op de congresstuk.

De finaal door de leden goedgekeurde congresstuk zal de inhoudelijke koers van de partij voor de volgende jaren vastleggen.

Alle details en aanvullingen vindt u op de congreswebsite www.n-va.be/congres2023.

Wout Patyn is parlementair medewerker van Kamerlid Sander Loones

‘Een persoonlijke band met je parlementslid is cruciaal’

We zeggen het wellicht niet vaak genoeg: achter elk N-VA-parlementslid staat een ijzersterk team van medewerkers in de parlementaire fracties en op het partijsecretariaat. Het meest van al steunen de parlementsliden op hun parlementair medewerker. Voor Kamerlid Sander Loones is dat Wout Patyn (26). LEO haalde hem even van achter zijn studieboeken.

De taken van een parlementair medewerker zijn divers en de functie-inhoud hangt ook vaak af van het parlementslid zelf. Wout: ‘Dat varieert inderdaad, maar doorgaans ben je als persoonlijk medewerker met drie zaken bezig: het zuivere secretariaatswerk – de agenda beheren, mensen ontvangen, afspraken regelen –, de inhoudelijke voorbereiding van onder meer parlementaire vragen, wetsvoorstellen en debatten, en het luik communicatie. De sociale media vallen niet meer weg te denken voor een politicus, dus daarin moet je je als parlementair medewerker ook verdiepen.’

Filmpjes aan de lopende band

Al had Wout het in het begin wel wat moeilijk met die sociale media. ‘Er zit een zekere perversie in, maar uiteindelijk kan je niet zonder. Bij de hele heisa over de begroting heb ik aan de lopende band filmpjes gemaakt. Het resultaat was dat Sander er heel wat volgers bij kreeg op zijn kanalen. Hij werd zelfs op straat

herkend door jongeren die een van zijn filmpjes hadden gezien waarin hij de premier hekelde. Je verbreedt onmiskenbaar je basis, dat is zeker.’

Wout zit momenteel trouwens midden in de examens voor zijn rechtenstudies. Wat meteen ook aangeeft dat hij de nodige vrijheid krijgt van zijn parlementslid. ‘Klopt, ik heb daarover goede afspraken kunnen maken met Sander. Ik beseft dat dat niet evident is en dat ik in een bevoorrechte situatie zit. Daarom maak ik er het beste van. Niet dat ik Sander mijn rapport moet laten zien, maar ik wil wel resultaat leveren.’

Wederzijds vertrouwen

Het typeert de samenwerking tussen Wout en zijn parlementslid. ‘Sander gunt me die ruimte. Het is te zeggen: er zijn geen rigide afspraken over hoe, waar en wanneer. In de politiek gebeuren veel zaken ad hoc en is het soms alle hens aan dek. Dan heb je wederzijds vertrouwen nodig, duidelijke

afspraken en een heel goede band met elkaar. Ik zeg dat ook tegen mensen die geïnteresseerd zijn in de job van parlementair medewerker: zorg dat je persoonlijke relatie met je parlementslid optimaal is. Anders lukt het niet.’

Dat Wout voor Sander Loones werkt, is overigens louter toeval. ‘Het is bizar, maar ik heb nog nooit gesolliciteerd voor een job bij de N-VA. Toen ik in 2018 pas verkozen was als gemeenteraadslid in Harelbeke, kreeg ik de vraag van het kabinet van Jan Jambon – toen nog minister van Binnenlandse Zaken – om daar tijdelijk iemand te vervangen. Twee maanden later viel de regering-Michel. Wat later vroeg Sander of ik voor hem wilde werken. Zo zie je maar.’

Werken voor de N-VA was dan wel een toevalstreffer, Wouts engagement voor de partij is dat zeker niet. Hij was twee jaar voorzitter van Jong N-VA UGent, een van de grootste jongerenafdelingen van de partij. Daarna werkte hij zich in bij de lokale afdeling van Harelbeke. Bij de verkiezingen van 2018 geraakte hij verkozen en werd hij fractievoorzitter in de gemeenteraad.

Jan, Piet en Joris in de gemeenteraad

De politieke afstand tussen Harelbeke en Brussel is figuurlijk soms groot, merkt Wout op. ‘Om het cru te zeggen: lokaal kunnen Jan, Piet en Joris verkozen geraken. Dat niveauverschil merk je wel. Inhoudelijk is het soms een compleet

‘Politiek is mijn passie, maar er is nog veel moois om te ontdekken daarbuiten’

'Ik heb geen plan uitgestippeld, maar politiek zal altijd een passie blijven.'

Ik ben tegelijk secretaris, inhoudelijke ondersteuner en communicatie- medewerker'

andere wereld. Lokaal ben je meer bezig met concrete dossiers. Bart De Wever zei dat ook ooit: hij ziet zijn stad letterlijk veranderen. Dat is het bijzondere en motiverende aan lokale politiek.'

Ondanks een stevig engagement in de lokale politiek en een job in de nationale arena, heeft Wout in zijn hoofd geen plan uitgestippeld voor een of andere politieke carrière. 'Politiek is en blijft mijn passie. Ondertussen studeer ik verder om mijn rechten-diploma te behalen en de lerarenopleiding af te werken. Ik wil niet koste wat het kost vasthouden aan een job in de politiek. Er is ook veel moois daarbuiten. Ik kom uit een familie van leerkrachten en pedagogie spreekt me enorm aan. Ik droom ervan ooit een eigen school te kunnen oprichten, maar dat is voor veel later. Er is nog zoveel om te ontdekken.' ■

MEER WAARDE

Vanuit een welbepaalde hoek mag er dan al veel kritiek komen op de reeks, toch zijn vriend en vijand het erover eens: *Het verhaal van Vlaanderen* is straffe televisie. Sinds zondag 1 januari neemt Tom Waes u op *Eén* tien weken lang mee doorheen de geschiedenis van Vlaanderen sinds de aankomst van de eerste Homo sapiens.

Tegelijkertijd vertelt Standaard Uitgeverij *Het verhaal van Vlaanderen* met een groot aanbod van uitgaven voor jong en minder jong: geschiedkundige boeken voor volwassenen, stripverhalen, een leuke quizdoos, een weetjesboek en een boeiend overzichtswerk met beeld en tekst. Voor elk wat wils!

5x gratis

In samenwerking met Standaard Uitgeverij mag LEO vijf exemplaren van elk verloten onder zijn lezers. Het enige wat u hoeft te doen, is ons laten weten naar welke uitgave uw voorkeur uitgaat (één inzending per deelnemer). Stuur uw antwoord voor 23 februari naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

HET VERHAAL VAN VLAANDEREN

Het verhaal van Vlaanderen. De geschiedenis van de prehistorie tot nu

Het verhaal van Vlaanderen brengt onze volledige geschiedenis, vanaf het moment dat de eerste bewoners zich in onze streken vestigden tot nu. Het spectaculaire boek bij de reeks bevat een schat aan archiefmateriaal, tijdbalken en foto's die de meest recente wetenschappelijke inzichten toegankelijk maken.

Geschiedenisweetjesboek

Vraagt uw (klein)kind zich af of de oermensen ook huisdieren hadden, wie Ambiorix nu weer was en hoe het leven van zijn overgrootouders eruitzag tijdens WO II? Dan is deze verzameling van interessante,

verbazende en grappige weetjes, rijkelijk geïllustreerd met humoristische tekeningen en leuke cartoons iets voor hem of haar.

Quizdoos

In dit quizdoosje vindt u een boek met weetjes en honderd quizkaartjes met honderd vragen voor kinderen tot 12 jaar en honderd vragen voor kinderen vanaf 13 jaar. Leuk voor het hele gezin!

Stripverhaal (deel 1 en 2)

Aan de hand van grootse gebeurtenissen en (ogenschijnlijk) kleine anekdotes loodsen Harry De Paepe en Frodo De Decker u met deze twee *graphic novels* doorheen de geschiedenis van Vlaanderen.

Pakket van vier geschiedkundige boeken

Edward De Maesschalck schreef vier meesterlijke overzichtswerken die mooi aansluiten op *Het verhaal van Vlaanderen*:

- » De graven van Vlaanderen (864-1384)
- » De Bourgondische vorsten (1315-1530)
- » Oranje tegen Spanje (1500-1648)
- » Ondergang (1648-1815)

Suske en Wiske: 'De geplaagde Plantijn'

Wanneer tante Sidonia voor de verjaardag van Lambik een oude stadskaart van Antwerpen koopt, gaan de poppen aan het dansen ...

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE SAMEN ZO SAMEN ZIJN

Samenleven over de grenzen heen

Samen? Huh? Nog nooit van gehoord, zegt u? Dan zegt Lapland u wellicht meer: de regio die zich uitstrekt over het meest noordelijke gedeelte van Noorwegen, Zweden, Finland en Rusland. De naam Lappen wordt echter door de inwoners als beledigend ervaren. Want 'lap' verwijst letterlijk naar 'lapje stof', wat nu niet echt de mooiste omschrijving is voor hun kleurrijke klederdracht. Zelf geven ze de voorkeur aan Samen of Sámi en aan Samenland.

De meeste Samen wonen in Noorwegen. Ze zijn er met zo'n 50.000. In Zweden tel je 20.000, in Finland 6.000 en in Rusland een kleine 2.000 Samen. De Russische Samen wonen op het schiereiland Kola en het noorden van de oblast Moermansk. Daarvandaan ligt Ruslands Noordelijke Vloot met het overgrote deel van de Russische kernwapens op nog geen uurtje gestationeerd ... Leef daarmee samen!

De Samen zijn eeuwenlang gediscrimineerd. Men stelde het liever zonder Samen. Dat ging van puur racisme tot institutioneel gepest. Zo werden in 1972 in Zweden de beschikbare weilanden voor de Samen ingeperkt. Twintig jaar later trok de Zweedse overheid het exclusieve recht van de Samen op rendierjacht in. In 1994 werd bovendien ook het exclusieve visrecht van de Samen in hun autonoom gebied ingetrokken. Een halve eeuw geleden werden Sámi-vrouwen in het Zweedse Statens Institut for Rasbiologi nog verplicht gesteriliseerd.

Rondtrekkende rendieren

Vroeger waren de Sámi nomaden die met hun

rendierkuddes rondtrokken, zonder daarbij rekening te houden met staatsgrenzen. Die rendieren leveren melk, vlees, bot en huiden. Van die huiden maakten ze bijvoorbeeld hun slaaptenten, de *lavvu*. De rondtrekkende Sámi zijn tegenwoordig een minderheid, want de meesten hebben dat bestaan ingeruild voor een leven als visser, landbouwer of godbetert, een bestaan als kantoorknuppel.

Afgezien van hun professionele leven zijn de Samen allemaal saunafficionado's. Niet moeilijk als je weet dat in de winter het kwik tot 35 graden onder het vriespunt kan zakken. Ondanks de winterse temperaturen is Samenland het walhalla voor natuurfans: gletsjers, oerbossen, gigantische meren bij de vleet. En vooral de aurora borealis. Dat groene schijnsel, veroorzaakt door zonnewind, is in principe 200 avonden per jaar zichtbaar. Als het niet bewolkt is ... Ja, Lap!

'HOEWEL ZE GEEN EIGEN LAND HEBBEN, HEBBEN DE SAMEN WEL EEN EIGEN PARLEMENT'

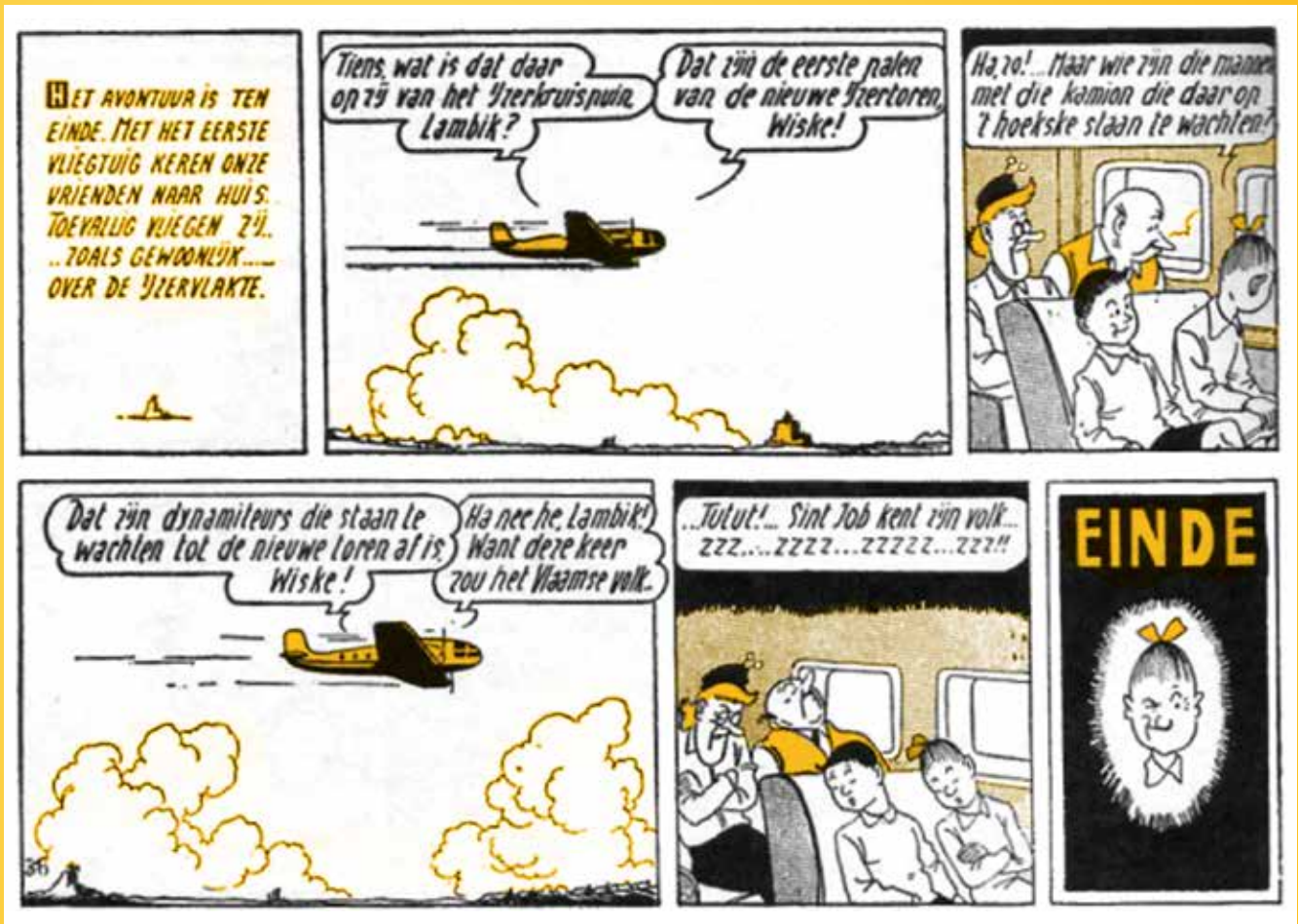
Hoewel ze geen eigen land hebben, hebben de Samen wel een eigen parlement in zowel Noorwegen (Karesjok), Zweden (Jokkmokk) als Finland (Inari). Dat Sameting heeft bij de nationale overheden van de staten waaronder Samenland resorteert, inspraak in alles wat de Samen en hun woongebied aanbelangt. De Russische Samen uitgezonderd, of wat dacht u? Het Sameting heeft de

laatste jaren aan invloed gewonnen, maar blijft jammer genoeg voor de Samen nog vaak in de sneeuw. Naast een prachtige vlag hebben de Samen ook nog een nationale feestdag, 6 februari, ter herdenking van het eerste Samen-congres dat in 1917 plaatsvond in het Noorse Trondheim.

U weet het misschien niet, maar wellicht hebt u in uw familie wel wat Samen-fans rondlopen. Disney ging immers te rade bij de Samen voor de bekende film *Frozen*. De filmmakers baseerden zich onder meer op hun animisme verweven met pantheïsme en sjamanisme. De Northuldra-personages die Anna en Elsa in het betoverende woud ontmoeten, hebben Samen-roots. Nu u dat weet, laat dat weetje u nooit meer los. Waarom de Samen zo Samen zijn? Joost mag het weten!

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij al *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Joost presenteert ook de podcast *Studio Vlaanderen*.

SUSKE EN WISKE

Als u al redenen zou hebben om *De Standaard* te lezen, dan heeft u er sinds 17 december 2022 een minder. Die dag stopte de krant namelijk na 75 jaar met de dagelijkse publicatie van de strip Suske en Wiske.

Niet dat de strip de krant nog nodig had, integendeel. Het was 75 jaar geleden goede marketing om strips te lanceren in kranten, maar sindsdien groeiden Suske en Wiske uit tot iconen voor vele generaties Vlaamse kinderen.

Waar de gezinssituatie van pakweg Jommeke of Kiekeboe nog redelijk het Vlaanderen van onder de kerktoren etaleerde, is het nieuw samengestelde gezin van tante Sidonia zelfs naar hedendaagse maatstaven een bizar gezelschap. De enige familieband is die tussen Wiske en haar tante. Suske is weliswaar geadopteerd door tante Sidonia.

Vlaamse stripiconen

Erfrechtelijk gezien zijn Suske en Wiske dus neef en nicht.

Lambik is de immer aanwezige vriend des huizes en ook de geciviliseerde 'oermens' Jerommeke loopt de deur – soms letterlijk – plat. De striphelden kunnen vaak rekenen op de geniale uitvindingen van professor Barabas. Zijn magnum opus was wellicht de teletijdmachine, zodat de bonte bende vaak avonturen beleefde in alle tijdsgerichten.

Het typeert de meest succesvolle Vlaamse strip ooit: elk allitererend album is een fantasietrip, vaak door ruimte of tijd, met een knipoog naar de geschiedenis én de actualiteit, altijd menselijk maar nooit moraliserend en steeds doorspekt met een flinke dosis humor.

Het is nu al uitkijken naar het nieuwe album, *De Harteloze Hein*.